

Arrest

nr. 204 876 van 5 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat L. RECTOR, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Turkse nationaliteit te bezitten en een soennitische moslim te zijn van Koerdische origine, geboren in Hınıs district, provincie Erzurum. Op 21 maart 2011 had u deelgenomen aan Newroz waardoor u de volgende dag van school werd gestuurd en op 23 maart 2011 werd opgepakt. Op 18 oktober 2011 bent u lid geworden van HDP (Halkların Demokratik Partisi). Op 8 januari 2012 werd u opgepakt omdat u propaganda voerde voor deze partij. Op 20 maart 2012 werd u opgepakt omdat u bezig was met de voorbereiding voor Newroz. In 2013 bent u illegaal naar Frankrijk gereisd waar u op 26 juni 2013 internationale bescherming aanvroeg. Op 28 januari 2014 werd deze u geweigerd. Op 28

september 2017 bent u vanuit Frankrijk naar Turkije gerepatrieerd. In de Turkse luchthaven werd het aanvraagformulier om lid te worden van HDP bij u aangetroffen. U werd tijdens de ondervraging in de luchthaven ook meegedeeld dat u een dienstweigeraar bent. Na enkele uren mocht u de luchthaven zonder meer verlaten. Op weg naar Erzurum werd u bij een identiteitscontrole opnieuw tegengehouden en gedurende vier uur ondervraagd over uw steun aan HDP. Vervolgens mocht u opnieuw beschikken. Op 8 januari 2018 nam u deel aan het congres van HDP. Nadien werd u door de politie meegenomen om te worden ondervraagd doch na ongeveer drie uur mocht u terug naar huis. Op 8 maart 2018 ging u naar het graf van uw moeder. U werd opnieuw door de politie meegenomen. Er werden opnieuw vragen gesteld over de HDP. Ditmaal werd u vier dagen vastgehouden en werd er u gevraagd om als informant voor hen te werken. U heeft dit geweigerd. Na uw vrijlating besloot u Turkije te verlaten. Op 13 maart 2018 bent u vanuit Erzurum via Sivas, Kayseri, Istanbul en Edirne illegaal naar het buitenland vertrokken. Op 23 maart 2018 vernam u dat er een bevel tot aanhouding tegen u werd uitgevaardigd op verdenking van hulp aan de PKK. Op 6 april 2018 bent u met een vervalst Bulgaars paspoort vanuit Roemenië naar de Brussel gevlogen. Bij uw aankomst op de luchthaven werd u door de politie tegengehouden omwille van het gebruik van vervalste documenten. Na uw aanhouding diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Turkse identiteitskaart, het aanvraagformulier om lid te worden van HDP dd. 18/10/2011, een beslissing tot arrestatie dd. 19/03/2018 en een bewijs van aangetekende verzending vanuit Marseille.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Ten eerste dient u een verzoek om internationale bescherming in omwille van het feit dat u beweert sinds 18 oktober 2011 lid te zijn van HDP en u hierna verschillende malen door de politie bent opgepakt omwille van het voeren van propaganda en het voorbereiden van Newroz en dit zowel vóór uw vertrek naar Frankrijk in 2013 als sinds uw repatriëring naar Turkije op 29 september 2017. U staat dit met het aanvraagformulier om lid te worden bij HDP dd. 18/10/2011. Er kan aan uw lidmaatschap van HDP an sich echter geen geloof worden gehecht en dit omwille van cruciale discrepanties en hiaten binnen uw kennis over de partij. Zo beweert u dat de HDP opgericht is in 2010 (CGVS, p. 8), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat deze partij pas in 2012 werd opgericht (en officieel tijdens het congres op 27 oktober 2013). Verder dient er te worden opgemerkt dat u uitermate vaag blijft over waarom u specifiek voor HDP heeft gekozen en geen andere Koerdische partij. U komt niet verder dan te stellen dat uw motivatie gestoeld is op het feit dat u Koerd en jong bent (CGVS, pp. 5 en 8). Tot tweemaal toe gewezen op het feit dat er nog andere Koerdische partijen zijn stelt u dat 'zij' het best jullie rechten verdedigen en de heer Selahattin Demirtas voor u belangrijk is (CGVS, p. 8). Gepeild welke andere Koerdische partijen u kent, stelt u dat er in Turkije actueel enkel HDP is (CGVS, p. 9). Verder gevraagd wat het verschil is tussen HDP en DPB (Demokratik Bölgeler Partisi) komt u niet verder dan opnieuw te verwijzen naar de persoon Selahattin Demirtas die jullie rechten beter verdedigt (CGVS, p. 9). Het hoeft geen betoog dat dit geen antwoord op de vraag is temeer daar DPB (een pro Koerdische partij) een zusterpartij is van HDP partij (zie COI Focus HDP – DBP : autonomie ou indépendance). Gepolst wat u weet over het concept 'democratische autonomie' dient u ook hier het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 9), terwijl HDP een duidelijke standpunt heeft over dit politiek gegeven, namelijk dat zij streven voor democratische autonomie (zie COI Focus HDP – DBP : autonomie ou indépendance). In de marge dient nog te worden opgemerkt dat u verkeerdelijk de term Halklar Demokratik Partisi gebruikt (Vragenlijst dd. 13/04/2018 vraag 3 punt 3 + CGVS, p. 8) in plaats van Halkarin Demokratik Partisi. Uw summiere kennis over de partij valt niet te rijmen met het feit dat u verklaart speeches te hebben gekopieerd voor meetings en u tijdens de verkiezingen in de dorpen mensen ging overtuigen om voor de HDP partij te stemmen (CGVS, pp. 5 en 9).

Het document dat u neerlegt ter staving van uw verzoek, namelijk het aanvraagformulier tot toetreding tot HDP, dd. 18/10/2011, heeft enkel waarde ingeval dat de verklaringen omtrent het lidmaatschap geloofwaardig zijn, wat in casu niet het geval is. Daarenboven dient te worden aangestipt dat - en zoals in het document zelf onderaan wordt meegedeeld - het bovenste gedeelte van het formulier naar het algemeen secretariaat dient te worden opgestuurd en dus in principe de aanvrager van het lidmaatschap enkel de onderste strook behoudt. Het feit dat u over het ganse 'origineel' formulier beschikt onderstreept andermaal het frauduleus karakter van uw lidmaatschap tot de HDP.

Ook volgende bevinding doet vragen rijzen bij uw beweringen. U werd eind september 2017 vanuit Frankrijk naar Turkije gerepatrieerd. Bij de controle op de luchthaven na uw aankomst zou het HDP-formulier ontdekt zijn. Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat u dit formulier op zak zou gehad hebben temeer daar u kon weten dat u zou gecontroleerd worden ikv uw dienstweigering na uw terugkeer. U verklaarde immers zelf dat u in 2013 werd opgeroepen voor uw legerdienst en medisch onderzoek, maar u zat toen in Frankrijk (zie CGVS p. 11). Er kan van worden uitgegaan dat uw familie u hiervan op de hoogte bracht en aldus kon inschatten dat u bij uw aankomst op de luchthaven door de Turkse autoriteiten zou ondervraagd/ gecontroleerd worden. Dat u dan toch een HDP-formulier op zak zou gehad hebben, is geenszins aannemelijk indien u effectief lid zou geweest zijn van deze partij.

Rekening houdende met het geheel van bovenstaande bevindingen, dient dan ook te worden besloten dat u beweerd lidmaatschap bij de HDP ten zeerste kan worden betwist.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er ook geen verder geloof worden gehecht aan uw verschillende arrestaties op beschuldiging van het voeren van propaganda voor HDP (CGVS, pp. 2, 5 en 6). Het bedrieglijk karakter wordt onderstreept door een discrepantie over wanneer u aan het graf van uw moeder gearresteerd zou zijn. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken ter voorbereiding van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u op 30 september 2017 aan het graf van uw moeder werd meegesleurd en dit nadat juist geland was van Marseille (Vragenlijst dd. 13/04/2018 vraag 3 punt 4), terwijl u aan het CGVS verklaarde dat u nadat u van het commissariaat kwam u naar het graf van uw moeder bent gegaan en zo naar huis (CGVS, p. 7). Specifiek gevraagd of er daar aan het graf van uw moeder nog iets is gebeurd, verklaarde u van niet omdat 'ze' niet wisten naar waar u ging (CGVS, p. 7). U beweert pas op 8 maart 2018 aan het graf van uw moeder door de politie te zijn meegenomen (CGVS, p. 10).

In het licht van bovenstaande conclusie kan er ook geen verder geloof worden gehecht aan het feit dat er kort vóór uw vertrek uit Turkije op 19 maart 2018 een bevel tot aanhouding tegen u zou zijn uitgevaardigd op beschuldiging van hulp aan PKK. U beweert dat u op 8 maart 2018 werd gearresteerd en gedurende vier dagen ondervraagd werd over HDP. Er werd u gevraagd om als informant te werken hetgeen u weigerde. Op 12 maart 2018 werd u vrijgelaten (CGVS, pp. 3 en 10). U besloot direct Turkije te verlaten en onderweg vernam u op 22- 23 maart 2018 dat er een aanhoudingsbevel is uitgevaardigd (CGVS, pp. 3 en 10). Zoals hierboven al werd aangekaart kan er gezien de ongeloofwaardigheid van uw lidmaatschap tot HDP ook geen geloof worden aan uw laatste arrestatie waarna u besloot Turkije te verlaten (CGVS, p. 10). In verdere lijn kan er ook geen bewijswaarde worden gehecht aan het aanhoudingsbevel dat u via een bevriende advocaat van uw vader zou hebben verkregen (CGVS, p. 3). Dergelijk document heeft enkel waarde in het geval de verklaringen geloofwaardig zijn, wat in casu niet het geval is. Daarenboven betreft het een ingescande versie waarvan de authenticiteit niet kan worden achterhaald.

Het bewijs van aangetekende zending uit Marseille dat u na het persoonlijk onderhoud met het CGVS heeft neergelegd, wijst enkel op het feit dat post vanuit Marseille naar u onderweg is, niets meer en niets minder.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u Koerd bent. Aangezien uw lidmaatschap voor HDP niet geloofwaardig is geacht en in verdere lijn ook geen geloof wordt gehecht aan de arrestaties die hiermee verbonden waren, moet er nog worden bepaald of het feit Koerd te zijn (CGVS, p. 6), op dit ogenblik volstaat om de toekenning van internationale bescherming te rechtvaardigen. In dit verband kunnen we uit de informatie bij uw administratieve dossier (COI Focus – Turkije – Situatie van de Koerden, van 17 januari 2018) afleiden dat de Koerdische minderheid ongeveer 18 procent (15 miljoen personen) van de Turkse bevolking vertegenwoordigt, waarvan meer dan de helft elders dan in het zuidoosten woont, aangezien Istanbul wordt beschouwd als de voornaamste Koerdische stad van het land. Hoewel diezelfde informatie vermeldt dat er in de Turkse maatschappij een toenemend anti- Koerdisch klimaat bestaat, komt dit tot uiting in sporadische gewelddaden, met name vanwege extremistische nationalistische groepen en is er geenszins sprake van veralgemeende en nog minder van systematische gewelddaden van de Turkse bevolking ten opzichte van de Koerden. Hoewel de Turkse autoriteiten al te ijverig kunnen zijn ten opzichte van de Koerden bij identiteitscontroles of blij kunnen geven van slechte wil wanneer een Koerd klacht indient, is er ook geen sprake van een veralgemeende situatie van intimidatie of onverschilligheid en nog minder van een situatie waarin het gedrag van de autoriteiten hun wil om de Koerden systematisch te vervolgen of te mishandelen zou

uitdrukken. Uit de desbetreffende informatie en uit de bronnen waarop ze berust, kunnen we dus niet besluiten dat elke Koerd op dit ogenblik een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de wet zou koesteren alleen wegens de etnie waartoe hij behoort.

Ten tweede beweert u een vrees voor vervolging te koesteren in het licht van uw weigering om uw dienstplicht uit te voeren (Vragenlijst dd. 13/04/2018 vraag 3 punt 4). U verklaart dat u na uw repatriëring naar Turkije op 29 september 2017 tijdens de ondervraging op de luchthaven werd gewezen op het feit dat u een dienstweigeraar bent doch u mocht hierna zonder meer beschikken (CGVS, p. 7). U haalt aan dat het behoren tot HDP uw grootste overtreding was en dat de legerdienst u niet wordt opgedrongen (CGVS, p. 12). Er werd enkel gezegd dat u zich binnen de 15 dagen moet aanmelden doch telkens had u een excuus, namelijk dat u het 'papier' verloren was of u verzon iets (CGVS, p. 12). Blijkbaar volstond dit voor uw autoriteiten want u kende verder geen problemen. Deze, naar u voorhoudt, laconieke houding binnen de Turkse overheidscultuur is volstrekt ongeloofwaardig waar het uitoefenen van de legerdienst een algemeen feit is dat dient te worden vervuld tenzij men het afkoopt, hetgeen mogelijk is voor Turkse onderdanen die in het buitenland verblijven (zie COI Focus service militaire). In dit opzicht dient te worden gespeculeerd dat u laatst genoemde feit eventueel heeft kunnen regelen tijdens uw verblijf in Frankrijk van 2013-2017. U hier specifiek naar gevraagd, beweert u dat dit actueel niet mogelijks is (CGVS, p. 11). Los van het feit dat dit een loutere bewering betreft, moet hier voorts nog worden aan toegevoegd dat ook al zou het zo zijn dat het actueel niet meer mogelijk is om de legerdienst af te kopen, dit geenszins aantoonst dat u hiertoe niet de mogelijkheid had in 2013 toen u in Frankrijk verbleef én dit aldus ook niet zou gedaan hebben.

Dat u effectief een dienstweigeraar bent, kan eveneens ten zeerste worden betwist.

Dit vermoeden wordt voorts bijkomend bevestigd door volgende bevinding. Blijkt immers dat u in Frankrijk naar het Turks consulaat gegaan bent om een paspoort aan te vragen (CGVS, p. 13). U beweert dat u deze aanvraag in 2015 hebt gedaan na uw weigering en u het nodig had opdat uw familie in Turkije u geld kon opsturen (CGVS, p. 13). Gepeild of er u geen vragen werden gesteld over het feit dat u een dienstweigeraar bent, beweert u dat dit niet aan de orde is aangezien eens u zou terugkeren u vervolgens zal worden aangehouden (CGVS, p. 13). Dergelijk argument biedt geen afdoende verschuiving waarom u plots geen vrees meer zou dienen te koesteren voor uw Turkse autoriteiten en u zich er verschillende keren aanbodt zonder melding te maken van enig probleem. Zo heeft u ook uw identiteitskaart, die u door BRUNAT in beslag is genomen, in 2016 opgehaald in het Turks consulaat in Marseille. Deze laconieke houding wijst op een gebrek aan vrees voor uw autoriteiten in het kader van uw dienstweigering.

Uw motivatie om uw legerdienst niet te willen doen bestaat uit twee luiken, u wil als Koerd geen andere Koerden doden en u vreest ook zelf gedood te worden. U verwijst hierbij naar uw vriend Saban Koçak die tijdens zijn legerdienst in 2012 om het leven kwam. Het feit dat uw vriend zelfmoord pleegde, dan wel werd gedood alsook het feit dat Koerden tijdens hun legerdienst mogelijks tegen andere Koerden kunnen worden ingezet, wijzigt niets aan voorgaande bevinding dat in casu geen geloof wordt gehecht aan het feit dat u een dienstweigeraar bent.

U heeft bij de politie op 6 april 2018 bij uw aanvraag om internationale bescherming kort melding gemaakt van problemen met uw oudere broer in Turkije die verantwoordelijk stelt voor het overlijden van uw moeder vijf maanden geleden (zie Verslag VVR/18-00.333/YS). U heeft echter in uw Vragenlijst waar er u expliciet gevraagd werd of u alle problemen heeft uiteengezet en of u nog problemen had met medeburgers of van algemene aard (Vragenlijst dd. 13/04/2018 punt 7 b) en c)) noch tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS hiervan melding gemaakt. Daarenboven hebt u tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaard dat uw moeder op 3 juni 2017 is gestorven (CGVS, p. 12). U was met andere woorden nog in Frankrijk. Het overlijden was dus meer dan vijf maanden geleden waardoor uw broer u onmogelijk verantwoordelijk kan stellen voor de dood van jullie moeder.

Tot slot blijkt uit het administratief dossier dat u met uw eigen paspoort op 26 december 2017 in de Franse ambassade in Istanbul een visum heeft aangevraagd dewelke u werd geweigerd. Gepolst of u ooit een visum heeft aangevraagd, maakt u enkel melding van een visumaanvraag in 2013 bij de Griekse ambassade (CGVS, p. 10). Gezien bovenstaande lacune dient er te worden geconcludeerd dat u de Belgische autoriteiten doelbewust tracht te misleiden hetgeen andermaal een negatieve impact heeft op uw verzoek voor internationale bescherming.

In de marge dient nog te worden aangestipt dat u reeds op 26 juni 2013 in Frankrijk een verzoek had ingediend om internationale bescherming dewelke u op 28 januari 2014 geweigerd werd. Voor het CGVS beweerde u dat u toen ook het aanvraagformulier HDP heeft neergelegd alsook u melding heeft gemaakt van uw militaire dienst en drie opsluitingen (CGVS, p. 6). Echter in de Vragenlijst voor de DVZ liet u noteren dat u aan de Franse autoriteiten enkel had vermeld dat u van school was gestuurd en u fysiek geweld had meegemaakt door de Turken. U werkte als kaasboer en werd onderweg naar huis door een militair aangehouden en hij heeft u beschuldigd eten te bezorgen aan de terroristen

(Vragenlijst dd. 13/04/2018 vraag 3 punt 4). Voorgaande vaststellingen doen verder afbreuk aan uw gehele geloofwaardigheid.

In verband met de eventuele toepassing van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 blijkt uit een grondig onderzoek van de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie kopieën bij het administratieve dossier) dat de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de autoriteiten en de PKK en, elders in het land, in het kader van sporadische terreuraanslagen.

De gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse autoriteiten vinden plaats in sommige regio's in het oosten en vooral in het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse autoriteiten en de PKK elkaar in het kader van het conflict als doelwit nemen, vallen er zijdelings burgerslachtoffers te betreuren, vooral in de provincies Mardin, Sirnak, Bitlis en Diyarbakir. Op basis van de informatie in uw administratieve dossier blijkt echter dat de slachtoffers grotendeels vallen bij de oorlogvoerende kampen en dat het aantal zijdelingse burgerslachtoffers van de conflicten vanaf mei 2016 duidelijk gedaald is. Deze daling wordt toegeschreven aan de verplaatsing van de conflicten, die "meestal weinig intensief" worden genoemd, van de steden naar de plattelandsgebieden vanaf de lente van 2016. Tussen de lente van 2016 en de datum waarop de informatie in uw administratieve dossier werd geüpdatet, vielen er geen honderden maar tientallen zijdelingse slachtoffers. Merk bovendien op dat er op 17 augustus 2017 nog maar drie tijdelijke avondklokken van kracht waren in de plattelandsdistricten Diyarbakir, Hakkari en Bitlis. Ten slotte blijkt dat de Turkse autoriteiten hoofdzakelijk in Sur (getroffen wijk van de stad Diyarbakir) en Nusaybin, en ook in Yuksekova (provincie Hakkari), Cizre, Silopi en Idil (provincie Sirnak) grootscheepse operaties uitvoeren om de woningen die werden vernietigd als gevolg van de conflicten, herop te bouwen. Wegens de doelgerichte aard van de confrontaties tussen de Turkse autoriteiten en de PKK, de aanzienlijke daling van het aantal zijdelingse burgerslachtoffers, de opmerkelijke daling van het aantal avondklokken en de verplaatsing van de conflicten naar de plattelandsgebieden kunnen we niet besluiten dat u alleen wegens uw aanwezigheid in het zuidoosten van Turkije een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven en uw persoon loopt wegens willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Buiten de gebieden die werden getroffen door de gevechten tussen de Turkse veiligheidstroepen en de Koerdische gewapende groepen kende Turkije in 2017 twee terreuraanslagen (in Istanboel en Izmir) door Daesh en door de PKK, die zowel militaire als burgerdoelwitten viseerden. Bij deze aanslagen vielen 41 burgerslachtoffers. Uit de beschikbare elementen die bij het administratieve dossier werden gevoegd, blijkt dat behalve deze aanslagen die plaatsvonden op nieuwjaarsdag 2017 en op 5 januari 2017, Turkije geen andere terreuraanslagen buiten de regio van het zuidoosten in 2017 heeft gekend. Deze aanslagen zijn dus beperkt qua aantal en qua slachtoffers en beperken zich tot de steden Istanbul en Izmir. Het gaat dus om afzonderlijke en sporadische gebeurtenissen die het niet mogelijk maken te besluiten dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon loopt wegens willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Alle voormelde incidenten volstaan niet om te besluiten dat er op dit ogenblik in Turkije, zowel in het zuidoosten als elders in het land, een uitzonderlijke situatie bestaat waarin de omvang van het willekeurige geweld van die aard zou zijn dat er ernstige redenen zouden zijn om aan te nemen dat u alleen wegens uw aanwezigheid een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit wat voorafgaat dient te worden besloten dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/4 en 48/6, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2.1.1. Betreffende de vaststellingen van verwerende partij aangaande de kennis van verzoekende partij van de HDP werpt verzoekende partij tegen dat zij zich amper "een jaartje" heeft vergist in het oprichtingsjaar van haar partij "2011 versus 2012", dat de HDP "de enige Koerdische partij is met enig draagvlak in Turkije zodat het logisch is dat verzoeker weinig tot geen kennis heeft over de politieke

agenda's van andere Koerdische politieke partijen" en dat haar amper kennisvragen werden gesteld over haar partij.

2.2.1.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij zich niet *"een jaartje zou hebben vergist"* met betrekking tot het oprichtingsjaar van de HDP, doch twee jaar nu zij, in tegenstelling tot haar bewering in het verzoekschrift, bij het gehoor op het Commissariaat-generaal deze oprichting situeert in 2010 (administratief dossier, stuk 4, p. 8). De Raad meent dat van verzoekende partij kan worden verwacht het formele oprichtingsjaar van haar partij te kennen nu zij voorhoudt zelf van deze partij lid te zijn geworden in oktober 2011 en zij *anno* 2012 voor deze partij propaganda zou hebben gevoerd.

Gezien het toch wel beweerde diepgaand engagement voor deze partij mag van haar tevens worden verwacht dat zij spontaan bij het peilen naar andere Koerdische partijen de zusterpartij van de HDP, met name de DPB, weet te vermelden en dat zij op de hoogte zou zijn van het streven van haar eigen partij naar democratische autonomie, *quod non*.

Tot slot is de Raad van oordeel dat daar verzoekende partij, zoals opgemerkt door verwerende partij, zowel in de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het gehoor op het Commissariaat-generaal de naam van haar partij meermaals foutief weergeeft – Halklar Demokratik Partisi in plaats van Halkarin Demokratik Partisi – niet het minste geloof kan worden gehecht aan het gegeven dat verzoekende partij lid was van deze partij en hiervoor propaganda voerde. Trouwens laat verzoekende partij deze motivering van verwerende partij ongemoeid, waardoor deze als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verweer stelt niet te betwisten dat het door haar bijgebrachte aanhoudingsbevel van 19 maart 2018 en het aanvraagformulier om lid te worden van de HDP van 18 oktober 2011 slechts een beperkte bewijswaarde hebben daar het gaat om kopieën, doch dat de originelen door haar familie in Frankrijk nog worden opgestuurd, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij met dit betoog volledig voorbijgaat aan de motieven van verwerende partij dat het nog volledig beschikken over het aanvraagformulier waarvan het bovenste gedeelte naar het algemeen secretariaat van de HDP had moeten worden opgestuurd nogmaals het frauduleus karakter van haar lidmaatschap van de HDP onderstreept en dat dergelijke documenten enkel bewijswaarde hebben in de mate dat de afgelegde verklaringen op zich geloofwaardig zijn, *quod non*. Verzoekende partij laat deze motieven van verwerende partij *in concreto* ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand moeten worden beschouwd.

Ook de verklaring van verzoekende partij betreffende het ongeloofwaardig bevinden van het feit op de luchthaven te zijn betrapt met het HDP-formulier op zak, meer in het bijzonder *"het niet te hebben beseft"* dit bewuste formulier bij zich te hebben gehad, kan door de Raad totaal niet aannemelijk worden geacht. Het is immers volstrekt ongeloofwaardig dat verzoekende partij, die haar asielaanvraag steunt op haar lidmaatschap van de HDP en op de vervolging van deze leden en van Koerdische vooraanstaande politieke figuren, waarover zij bijlagen voegt bij het verzoekschrift, niet waakzaam zou zijn geweest ten aanzien van de documenten die zij bij zich droeg bij de repatriëring naar Turkije temeer daar zij zelf aangeeft door de Turkse autoriteiten te zullen worden geïnterviewd in het kader van haar beweerde dienstweigering. Het geen besef hebben dit document bij zich te hebben gehad, kan gezien de door verzoekende partij zelf geschetste context onmogelijk als verschoningsgrond worden aanvaard.

2.2.3. Waar verzoekende partij stelt dat zij op 8 maart 2018 door de politie werd opgepakt aan het graf van haar moeder en niet op 30 september 2017 oordeelt de Raad dat het opteren voor één van de tegenstrijdige verklaringen de tegenstrijdigheid op zich niet opheft. Dat er *"allicht een foutje is geslopen in het verslag van het eerst interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken"* kan evenmin als verschoningsgrond voor deze flagrante tegenstrijdigheid worden aangenomen. Immers heeft verzoekende partij bij het interview naar aanleiding van het invullen van de vragenlijst (administratief dossier, stuk 7) met betrekking tot het gearresteerd worden bij het graf van haar moeder duidelijk gesteld: *"Dat is op 30.09.2017 gebeurd. Ik was juist geland van Marseille en ging naar het graf van mijn moeder en daar hebben ze me opgepakt. Dat was om 16.30 uur."* Verzoekende partij ondertekend deze verklaring voor akkoord nadat ze haar in het Turks werd voorgelezen.

2.2.4. Voor wat betreft de motivering in de bestreden beslissing omtrent het zich aanbieden in het Turkse consulaat in Frankrijk oordeelt de Raad dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Immers blijkt voldoende uit de aanhef van deze motivering van verwerende partij, meer bepaald: *Dit vermoeden wordt voorts bijkomend bevestigd door volgende bevinding.*, dat dit een ten overvloede motivering betreft die volgt op de motivering dat niet kan worden aangenomen dat verzoekende partij effectief een dienstweigeraar betreft en dit gesteund op

de vaststelling van de beweerde laconieke houding van de Turkse autoriteiten waardoor zij dienaangaande geen problemen kende, samen gelezen met de mogelijkheid tot afkoping van de militaire dienstplicht. Verzoekende partij laat deze laatstgenoemde motivering – die in de bestreden beslissing voorafgaat aan de overtollig bevonden motivering – totaal ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd.

2.2.5. Waar verzoekende partij onder verwijzing naar een internetartikel *“Turkije’s massale vervolging van christenen en Koerden”* van september 2017 en een ontwerpresolutie van het Europees Parlement van 5 februari 2018 (bijlagen 2 en 3 bij het verzoekschrift) wijst op de antichristelijke praktijken in Turkije, op de misbruiken tegen de Yazidi’s en Aleviten, op de gevangenneming van Koerdische journalisten, burgemeesters en parlementairen en op de massale arrestaties sinds het afkondigen van de noodtoestand naar aanleiding van de poging tot staatsgreep van 15 juli 2016 en de vervolging van politieke oppositieleden en met name van de HDP, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij, die een soennitische moslim is – zoals bevestigd in het verzoekschrift – en waarvan, zoals hoger aangetoond, niet kan worden aangenomen dat zij een lid is van de HDP, niet beantwoordt aan de door haar geschetste vervolgingsprofielen. De loutere verwijzing door verzoekende partij naar de algemene toestand in haar land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

2.2.6. Ook navolgende motivering van verwerende partij die veder de ongeloofwaardigheid van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas bevestigt, wordt door haar ongemoeid gelaten:

“Tot slot blijkt uit het administratief dossier dat u met uw eigen paspoort op 26 december 2017 in de Franse ambassade in Istanbul een visum heeft aangevraagd dewelke u werd geweigerd. Gepolst of u ooit een visum heeft aangevraagd, maakt u enkel melding van een visumaanvraag in 2013 bij de Griekse ambassade (CGVS, p. 10). Gezien bovenstaande lacune dient er te worden geconcludeerd dat u de Belgische autoriteiten doelbewust tracht te misleiden hetgeen andermaal een negatieve impact heeft op uw verzoek voor internationale bescherming.

In de marge dient nog te worden aangestipt dat u reeds op 26 juni 2013 in Frankrijk een verzoek had ingediend om internationale bescherming dewelke u op 28 januari 2014 geweigerd werd. Voor het CGVS beweerde u dat u toen ook het aanvraagformulier HDP heeft neergelegd alsook u melding heeft gemaakt van uw militaire dienst en drie opsluitingen (CGVS, p. 6). Echter in de Vragenlijst voor de DVZ liet u noteren dat u aan de Franse autoriteiten enkel had vermeld dat u van school was gestuurd en u fysiek geweld had meegemaakt door de Turken. U werkte als kaasboer en werd onderweg naar huis door een militair aangehouden en hij heeft u beschuldigd eten te bezorgen aan de terroristen (Vragenlijst dd. 13/04/2018 vraag 3 punt 4). Voorgaande vaststellingen doen verder afbreuk aan uw gehele geloofwaardigheid.”.

Deze motieven van verwerende partij blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.7. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6, § 4 (voorheen artikel 48/6, tweede lid) van de Vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken zonder enige bevestiging kan aannemen, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, § 4, e) van de Vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat *“de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan”*. Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaansluit, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verwerende partij motiveert desbetreffend op basis van de in de administratief gevoegde landeninformatie terecht het volgende:

“In verband met de eventuele toepassing van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 blijkt uit een grondig onderzoek van de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie kopieën bij het administratieve dossier) dat de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de autoriteiten en de PKK en, elders in het land, in het kader van sporadische terreuraanslagen.

De gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse autoriteiten vinden plaats in sommige regio's in het oosten en vooral in het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse autoriteiten en de PKK elkaar in het kader van het conflict als doelwit nemen, vallen er zijdelings burgerslachtoffers te betreuren, vooral in de provincies Mardin, Sirnak, Bitlis en Diyarbakir. Op basis van de informatie in uw administratieve dossier blijkt echter dat de slachtoffers grotendeels vallen bij de oorlogvoerende kampen en dat het aantal zijdelingse burgerslachtoffers van de conflicten vanaf mei 2016 duidelijk gedaald is. Deze daling wordt toegeschreven aan de verplaatsing van de conflicten, die “meestal weinig intensief” worden genoemd, van de steden naar de plattelandsgebieden vanaf de lente van 2016. Tussen de lente van 2016 en de datum waarop de informatie in uw administratieve dossier werd geüpdatet, vielen er geen honderden maar tientallen zijdelingse slachtoffers. Merk bovendien op dat er op 17 augustus 2017 nog maar drie tijdelijke avondklokken van kracht waren in de plattelandsdistricten Diyarbakir, Hakkari en Bitlis. Ten slotte blijkt dat de Turkse autoriteiten hoofdzakelijk in Sur (getroffen wijk van de stad Diyarbakir) en Nusaybin, en ook in Yuksekova (provincie Hakkari), Cizre, Silopi en Idil (provincie Sirnak) grootscheepse operaties uitvoeren om de woningen die werden vernietigd als gevolg van de conflicten, herop te bouwen. Wegens de doelgerichte aard van de confrontaties tussen de Turkse autoriteiten en de PKK, de aanzienlijke daling van het aantal zijdelingse burgerslachtoffers, de opmerkelijke daling van het aantal avondklokken en de verplaatsing van de conflicten naar de plattelandsgebieden kunnen we niet besluiten dat u alleen wegens uw aanwezigheid in het zuidoosten van Turkije een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven en uw persoon loopt wegens willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Buiten de gebieden die werden getroffen door de gevechten tussen de Turkse veiligheidstroepen en de Koerdische gewapende groepen kende Turkije in 2017 twee terreuraanslagen (in Istanboel en Izmir) door Daesh en door de PKK, die zowel militaire als burgerdoelwitten viseerden. Bij deze aanslagen vielen 41 burgerslachtoffers. Uit de beschikbare elementen die bij het administratieve dossier werden gevoegd, blijkt dat behalve deze aanslagen die plaatsvonden op nieuwjaarsdag 2017 en op 5 januari 2017, Turkije geen andere terreuraanslagen buiten de regio van het zuidoosten in 2017 heeft gekend. Deze aanslagen zijn dus beperkt qua aantal en qua slachtoffers en beperken zich tot de steden Istanbul en Izmir. Het gaat dus om afzonderlijke en sporadische gebeurtenissen die het niet mogelijk maken te besluiten dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon loopt wegens willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Alle voormelde incidenten volstaan niet om te besluiten dat er op dit ogenblik in Turkije, zowel in het zuidoosten als elders in het land, een uitzonderlijke situatie bestaat waarin de omvang van het willekeurige geweld van die aard zou zijn dat er ernstige redenen zouden zijn om aan te nemen dat u alleen wegens uw aanwezigheid een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.”

De loutere hogergenoemde verwijzing naar mogelijke vervolgingsprofielen zoals blijkt uit de bijlagen 2 en 3 bij het verzoekschrift bevatten niet de minste concrete weerlegging van voormelde motivering van verwerende partij aangaande de nog aanwezige gevechtshandelingen tussen de PKK en de Turkse autoriteiten en de beperkt aanslagen.

Verzoekende partij toont derhalve niet aan dat er heden in Turkije een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – uitgezonderd het overtollig bevonden motief – die de Raad

bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

J. BIEBAUT